

щѣ и по свѣтлостта и тлъстината бѣше много подобно; когато на оная страна никакъ не се намираше маслини. Казваха още че водата на Окса е най меката, щото като се окжпи човѣкъ, та кожата му много добре се омива. А Александъръ твѣрдѣ много се зарадува за това нѣщо, като ни освѣтлява писмото, което бѣ пратилъ до Антипатра като причисляваше онова знамение между ония велики нѣща за колкото го удостой богътъ Зевсъ. А ония, които имаха прѣдѣщателенъ духъ глѣдаха на това знамение като знакъ на единъ славенъ покодъ, но мѫченъ и труденъ, защото маслото е дадено отъ богътъ на човѣците за исцѣренне на болките¹.

§. 58. А истинно е че много опасности се случиха на Александра, и изново бѣше подложенъ подъ нови наранвания; но голѣмото съкрушение на войската му бѣше станало отъ нѣмание на нужднитѣ потрѣбности, и отъ развалена атмосфера. Но Александъръ подбуденъ отъ честолюбието си та искаше съ дѣрзновонието да побѣди щастието, и чрѣзъ юначество силата, а мислеше още че нѣмаше никое такъво място, което да неможе да се завладѣ отъ дѣрзновенниятѣ хора, или толкозъ укрепенно щото да избави недѣрзновенниятѣ. А казваха че като обсаждаше камиенъ на Сисимитра²), който бѣше непрѣминуемъ, и

1) Трудящитѣ, и ония, които се подвизаваха въ старо време тѣ мазваха се съ дѣрвено масло.

2) Крѣпость въ Вактрианско.